ster) ere Kvinderne udelukkede, og den 4de Klasse (Telegrafisterne) deles i de mandlige, der lønnes med 1000 til 1800 Kr., og de kvindelige, der maa nøjes med 800—1200 Kr. Hertil kommer imidlertid Alderstillæg, der for Telegrafisterne udgjør 100 Kr. aarlig hvert 5te Aar, dog ikke ud over 500 Kr. Desuden bidrager Staten med et vist Beløb til Telegrafisternes Alderdomsforsørgelse. Det i dette Øjemed opsparede Beløb inddrages i Statskassen, bl. a. naar Telegrafisten afskediges af en den paagjældende tilregnelig Aarsag, frivillig udtræder af Statstjenesten, eller, naar det er en kvindelig Telegrafist, indgaar Ægteskab. Der ligger heri en Tilkjendegivelse af, at den kvindelige Telegrafist ubetinget skal afskediges, naar hun gifter sig.

I de Lovforslaget ledsagende Bemærkninger hedder det: „Siden Aaret 1870 have Kvinder kunnet opnaa Ansættelse som Telegrafistinder, og denne Anvendelse af kvindelig Arbejdskraft maa efter den i den forløbne Tid indvundne Erfaring erkjendes at have været heldig." Men efter denne Erkjendelse — der ikke synes at stemme godt med den nuværende Telegrafbestyrelses Handlemaade — anføres saa som Begrundelse af de lavere Kvindelønninger en Række Paastande, der passe bedre hertil. Kvinderne kunne ikke bestride Arbejdet ved Stationerne i Kjøbenhavn og Fredericia, hvor $^4/_5$ af det hele Telegrafistpersonale gjør Tjeneste, fordi den hele Tjeneste ved disse Stationer (meget Nattearbejde o. s. v.) er for anstrængende. De ere „mindre skikkede til at forrette rent tekniske Arbejder, navnlig de, der forefalde udenfor Stationerne, ligesom det heller ikke vil være heldigt at anvende Kvinder i Stillinger, hvor de skulle optræde som Overordnede overfor et Personale hovedsagelig bestaaende af Mænd, ofte i en ikke ganske ung Alder." Derhos anføres Hensynet til Mændene som Familieforsørgere.

Ved Lovforslagets første Behandling i Folketinget den 16de December 1887 talte Folketingsmændene Harald Holm, Bajer og Berg de kvindelige Telegrafisters Sag. H. Holm oplyste, at paa de private Telegrafstationer (paa Linjer, som Staten oprindelig ikke har bygget, og hvor den derfor ikke har foretaget Ansættelserne) virke 12 Kvinder som Stationsbestyrere, saaledes i Assens, Faaborg og Holbæk. Medens der her i Landet kun er ansat 15 kvindelige Telegrafister (foruden 11 Reservetelegrafister og 10—12 kvindelige Medhjælpere) paa Statens Telegrafstationer, er der i Sverrig udenfor Stockholm ansat 144 kvindelige Telegrafister, det vil sige, over Halvdelen af samtlige Telegrafister og Telegrafbestyrere ere Kvinder. I Stockholm benyttes paa Hovedstationen 16—18 kvindelige Telegrafister. I Norge er ansat 90 kvindelige Telegrafister foruden 18 kvindelige Stationsbestyrere. Han fremhævede det urimelige i, at Kvinder kunde være Bestyrere og selv antage Medhjælpere paa de private Stationer, men ikke maatte rykke op indenfor Statstelegrafens Ramme. Bajer talte for lige Lønning for Mænd og Kvinder og mod at afskedige de kvindelige Telegrafister, der indgaa Ægteskab. „Det er en meget farlig Grundsætning at gjøre gjældende, det er ligesom at sætte Straf for at gifte sig. Jeg er overbevist om, at Sædeligheden lider ikke saa lidt ved at gjøre den Grundsætning gjældende." Berg meddelte, at det stadig fra Folketingets Finansudvalg var blevet forlangt, at der skulde ansættes flere Kvinder ved